

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Secunda. Catholica nostra Hispania diem festu[m] agit ardentibus desideriiis, quibus B. Virgo videndi Christum natum flagrabat; vbi etiam de feruore horum desideriorum pertractamus, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

tempora, & à diebus æternitatis genitus, in Mariæ utero in tempore conceptus delitescit. Si igitur fratres vultis Christum concipere, eximiam Mariæ puritatem æmulamini, quia cum ille sit puritatis fons, puram mentem quærit, & in ea summa voluptate requiescit. Ut hanc autem munditiam nasciscamini, oportet à fordida huius sæculi conuersatione sequestrari, vt per Zachariam monet vos

Zach. 2.

O. O. fugite de terra Aquilonis. O Sion, fuge, quæ habitas apud filiam Babylonis: rex quidem repetit: O: tum quia triplex est compiscentia carnis, oculo-

1. IOH. 2.

rum, & superbiæ vitæ, vt Ioannes docuit in primâ sua Canonica, tum vt trina geminatione magnitudinem periculi, cui expositi manent, qui effrenatos appetitus suos non concupescunt, explicaret. hinc Apostolus ad idem nobiscum suadendum scribens ad Titum ait: Apparuit

Ad Tit. 2.

gratia Dei Saluatoris nostri omnibus hominibus erudiens nos, vt abnegantes impietatem, & secularia desideria, sobriè, iustè, & piè viuamus in hoc seculo, expectantes beatam spem: quibus verbis Apostolus ad expellenda desideria inutilia inuitat nos ad expectationem beatæ spei: contra triplicem verò illam cõcupiscentiam, quam præcitato loco Ioannes commemorat, triplex illud antidotum exhibet, sobriè, iustè, & piè viuamus. Sobriè contra desideria carnis, iustè contra effrenatam oculorum licentiam; piè, contra impiam superbiæ: Vel aliter, sobriè, in ordine ad nos, iustè in ordine ad proximum, piè in ordine ad Deum, cui sit honor, & gloria in sæcula sæculorum: Amen.

HOMILIA II.

Catholica nostra Hispania diem festum agit ardentibus desiderijs, quibus B. Virgo videndi Christum natum flagrat: vbi etiam de seruore horum desideriorum pertractamus, & inessrenata perditorum hominum desideria inuehimur, & ad bona promouenda exhortamur.

SERENISSIMVS Rex Dauid verbi diuini in carne humana felicissimum aduentum in hunc modum enixe postulans, dicebat:

Qui regis Israel, interde, qui deducis velut ouem Ioseph. qui sedes super Cherubim, manifestare coram Ephraim, Benjamin, & Manasse. Psalmus, in quo hæc verba habentur: (iuxta Incogniti expositionem) hunc habet titulum: Pro his qui commutabuntur testimonium Asaph: id est (vt ille exponit) iste Psalmus, quem fecit Asaph, dirigit nos in finem, qui est Christus Dominus, simulque est testimonium pro commutandis, seu cõuertendis Gentilibus contra Assyrios aduersum Christum se erigentes. Assyrius enim dirigit, seu erigens interpretatur. Episcopus verò

Christopolitanus hunc titulum huic Psalmo apponit: Ad victoriam siue in finem

super rosas, testimonium Asaph: hoc est, in hoc Psalmo agitur de Christo, qui de morte & Diabolo victoriam tulit in bonum Ecclesiæ Catholicæ significatæ per Asaph, quod interpretatur congregatio: quam etiam vocat rosam, quia inter omnes orbis nationes habet se velut rosa inter spinas. Vulgatus autem interpret hoc titulo notauit hunc psalmum: In finem pro his, qui commutabuntur: vel (vt legit originale Hebræum) Psalmus Asaph: et esauo canorum super liijs, quæ duo reddunt hunc quea

Episc. C. r. s. p. l. u. Iacob. de Valentia per Psal. 79.

Episc. C. r. s. p. l. u. Iacob. de Valentia per Psal. 79.

Episc. C. r. s. p. l. u. Iacob. de Valentia per Psal. 79.

Episc. C. r. s. p. l. u. Iacob. de Valentia per Psal. 79.

Episc. C. r. s. p. l. u. Iacob. de Valentia per Psal. 79.

Episc. C. r. s. p. l. u. Iacob. de Valentia per Psal. 79.

Episc. C. r. s. p. l. u. Iacob. de Valentia per Psal. 79.

Episc. C. r. s. p. l. u. Iacob. de Valentia per Psal. 79.

Episc. C. r. s. p. l. u. Iacob. de Valentia per Psal. 79.

Episc. C. r. s. p. l. u. Iacob. de Valentia per Psal. 79.

quem puto veriorum sensum: Psalmus hic dirigit nos in Christum ultimum finem nostrum, fuitque cōsignatus Asaph Cantorum præfecto, ut iubet cantari in eorum solatio, qui spiritus mundi voluptatibus ex nigredine peccati transferendi erant ad candorem gratiæ, & velut in candida lilia commutandi. Hoc supposito, ut exponamus priora illa verba: *Qui regis Israel, intendit: obseruandum est, quod cum Israel vocatus fuerit Iacob, a quo per duodecim Patriarchas eius filios descendebat populus Dei, ideo per Israel intelligitur Dei populus, quæ speciali regimine Deus gubernabat tam in spiritualibus, quàm in temporalibus: quod singulare beneficium recolens Dauid dixit: Qui regis Israel, intendit nobis, dirige nos, exaudi preces nostras. subiungit deinde: Qui deducis velut ouem Ioseph, quæ verba quidam (ve auctor est Incognitus) in hunc modum interpretantur, quod Ioseph (vt facta Genes. historia commemorat) in morte adiurauit fratres suos dicens: se, quod Deus visitabit populum suum, & vos hinc educet ad terram vestram, ideo tunc asportabitis ossa mea vobiscum, vt non hic, sed cum patribus meis sim sepultus in terra promissionis; filij autem Israel præceptum hoc complere volentes, cum in exitu de Aegypto propter inundationem Nili Iosephi sepulchrum inuenire non possent, tunc apparuit eis quædam ovis, quæ ductu angelico natauit vsque ad locum sepulchri, in quo Iosephi ossa iacebant, quæ accipiens Moyses secum asportauit, vt legimus c. 13. Exodi, propter quod vocata est ovis illa Iosephi: iuxta quam historiam, si vera esset, sensus est: *Qui deducis populum Israel, per Angelum præcedentem castra illius (vt habetur Exodi 14.) velut ouem Ioseph: quæ similiter ductu angelico peruenit ad sepulchrum Ioseph. Quia tamen huius historiæ nullum probatum inuenitur monumentum, germanam B. Theodoretii expositionem suscipio asserentis sensum esse: qui patris, & regis**

pastorali cura populum tuum velut Ioseph, qui tamquam ovis in fratres veluti in quosdam lupos incidit; sicut ergo ab illorum manibus illum liberaisti, in Aegyptum deduxisti, insidiantibusque superiorem fecisti, sic curam nostri habeto. quia tamen nouerat Dauid Deum, non aliter id præstiturum quàm manifestando se hominibus in carne humana, continuo subdidit: *Qui sedes super Cherubim, manifestare coram Ephraim, Benjamin, & Manasse. dicebatur quidē Deus sedere super Cherubim, quia arca testamenti duobus Cherubinis sustentabatur, vt habetur lib. 3. Regum, & ad hoc alludens propheta ait: Qui sedes super Cherubim. Mibi tamen verius videtur, allusionem fecisse ad veros Cherubinos plenitudine scientiæ conspicuos, in quibus Deus sedere dicitur: Quia Deus scientiarum Dominus est, cui omnium clara ac limpida cognitio subest. ab illo igitur, qui latibulum suum habet super absconditos nobis Cherubinos, instanter postulat Dauid, vt dignetur se manifestare humana carne indutus. Notanter autem petit, vt manifestetur coram Ephraim, Benjamin, & Manasse, quoniam per hos tres, populum Christianum intelligebat: Ephraim enim interpretatur augmentum, ad denotandum, quod Ecclesia Christi augenda & propaganda erat per vniuersum Orbem: per Benjamin, qui dicitur filius dexteræ, significatur eadem Ecclesia, dextera Dei Patris regenerata, per Manassen autem, qui idem pollet, quod obliuio, populus Gentilicus, ex quo facta est Ecclesia, & qui quondam oblitus videbatur à Deo: vnde Episcopus Christopholanus ex prædictis omnibus hunc sensum eruit: *O Christe, qui sedes super duo Cherubim in celo, & etiam in arca, quæ significabat mysterium Incarnationis, ita veni in carne, vt sedes super duo Cherubim, scilicet anima, & corporis in eadem humanitate, aut super duo testamenta, nouum scilicet, & vetus, & sedes etiam super duos populos ad fidem conuersos scilicet ex Iudeis, & Gentilibus: veni ergo & manifesta te coram Ephraim,**

In cogit. su-
per Ps. 79.
6tu. 50.

q. d. d. r. e. r.
E. s. l.

1. Reg. 2.

3. Reg. 8.

Ibid.

Episc. Christ.

Psal. 79.

Theodoret.
in comment.
huius loci.Iob 9.
D. Greg. lib.
9 Moral.
c. 15.D. Greg.
precitato
loco

phraim, Benjamin & Manasse, id est, veni ad populum Christianum per totum orbem augmentatum. Tandem addit David: Excita potentiam tuam, & veni, ut saluos facias nos: videbatur potentia diuina quasi dormiens, & ideo excitat illam, vt manifestet se in Verbi diuini incarnatione, ita explicat S. Theodoretus dicens: *Tanquam otio videntem Deum excitat, omnem tuam, inquit, potentiam moue, nostram salutem tractans: non solum autem David, sed & Patres multo illo antiquiores, ita ardentem aduentum Christi Domini desiderarunt, vt facilius assereret se velle sustinuisse mortem, quã aduentus Christi dilationem: in hoc enim sensu D. Gregor. Papa exponit verbe Iob: Si flagellat, occidat semel, & non de pœnis innocentium rideat, super quæ verba ait magnus hic Pater: sanctum Iobum vocasse innocentium pœnas aidentissima desideria Christum videndi, quorum cõplementi dilatio sanctorum Patrum animos vehementer exercebat: verba illius sunt hæc: Ante redemptoris aduentum pœnam suam electi omnes habuerunt, quia aestuante desiderio incarnationis eius mysteriũ videre cupierunt, ridere autem Deum dicebant de huiusmodi pœnis innocentium, quatenus eorum precibus non annueas, magis ac magis aduentum Christi differrebat, quod aded moleste ferebant, vt dicerent: Si flagellat, occidat semel, & non de pœnis innocentium rideat: quod petinde erat, ac si dicerent (iuxta S. Gregorij intelligentiam) quia vita nostra quotidie flagello vindictæ pro culpa atteritur, ille iam veniat, qui pro nobis semel sine culpa moriatur, vt de innocentium pœnis Deus vltra non rideat, si ipse carne passibilis appareat, in cuius desiderio mens nostra castigat.*

Verum licet antiqui illi patres auidissime cuperent Verbi diuini temporalem conceptum & ortum, desideria tamen beatissimæ Virginis exarserunt aded, vt in comparatione eorum, illorum feruor, tepor censeri debeat. vnde meritò Catholica nostra Hispania, apud quam solam auctoritate Apostolica Expectatio partus

solemni ritu & speciali Festo colitur, hæc feruentissima Mariæ desideria celebrat: in quo id sane singulare ac mirabile est, excellentiam Virginis valde commendans, quod specialis Festiuitas ad celebrandas, & coleandas Mariam cordis cogitationes, & desideria instituta sit, Dauidem audio dicentem Deo: *Relique cogitationis meæ diem festum agent tibi: tamen, quod desideris, & cogitationibus dies Festus agatur, inauditum sanè est, sed debitum tantæ Virgini, cuius cogitationes & desideria videndi Christum iam natum, tanta aded erant, tantoque diuini amoris ardore exaltantia, vt specialis Festi religione coli mereantur. Quamuis autem semper Marianum cor sanctis desiderijs esset ignitum, proxima tamen partui ardentius inflammabatur, quemadmodum enim lapidis motus naturalis (vt Philosophi docent) velocior est in fine, quã in principio, quia proximior est suo centro, ita cum sacrosandũ Mariæ cor vehementi desiderio videndi Christum infantem iam natum, multis retro diebus non violentè, sed spontaneè moueretur, proximior tam en facta partui, velocior erat ille motus, frequentiores de Christo erant eius cogitationes, ardentiora illum intuendi desideria. Et quidem si Isaias dicebat: *Vtinam disrumperes celos, & descenderes: à facie tua montes defluerent, sicut exustio ignis tabescerent, aque arderent igni: à facie Christi, qui aidentissimus amoris ignis est, non poterant non ex Mariæ præcordijs ardentissima illum videndi desideria effluere. Quod si omnibus matribus prægnantibus, nescio quis insitus videndæ prolis affectus inest, quamuis alioquin certo sciant variis doloribus in partu esse cruciandas, quanto maiori, & ardentiori desiderio prolem suam videndi teneretur Virgo, quam ex Spiritu sancto cooperante conceperat, & quam tot tantisque votis Reges & Prophete videre concupiscerant, & non obtinuerant: ideo doctissimus Beuxamis in sua harmonia Euangelica, considerat, c. 1. Luc. Mariam**

Mariam variis desiderijs cruciari videndi
 filium suum, ingeniosè eam comparat
 Apoc. 13. feminæ illi Apoc. *que cruciabatur, vt
 pareret: non quod dolorem aliquem in
 partu Virgo senserit, sed quod cruciari
 dicaat summo illo desiderio, quo reue-
 batur vt pareret filium suum. Atq; hinc
 est, quàm aptè præfens solemnitas, Expe-
 ctatio partus nuncupetur: aliæ quidē ma-
 tures non sperant partum, sed timent illū;
 timor enim est de malo, spes de bono;
 cum ergo illas comprehendat maledi-
 ctio ore Dei prolata: *In dolore paries filios
 tuos: malum hoc doloris timent; Virgo
 autem, quia lætabunda fumina animi
 exultatione, omnisque doloris experta
 Christum Dominū partura erat. Vt e-
 nim dixit D. Fulgentius serm. de laud.*
 D. Fulgen. *Maria: Nulla fieri græda potuit concipien-
 ser. de laud. ti, nulla tristitia parturienti, qui enim venerat
 Maria. triste lætificare sæculum, ventris non contri-
 stabit hospitium: non timebat partum, sed
 sperabat illum, vt ait B. Petrus Damianus
 B. Petr. Dā. serm. 3 de nat. Maria: *erat spes in partu,
 ser. 3 de nat. cum non fuerat voluptas in coitu: id quod &
 Maria. in Maria magis augebat infantem Christi
 videndi desiderium illud tamen super
 omnia ardentius illud inflābat, quod
 illum ob infinitam suam bonitatē sum-
 mē desiderabilem contemplantur Vir-
 go, sic enim eum vocat sponsa, nā post-
 quam a vertice capitis vsque ad plantam
 pedis sponsi elegantiam & pulchritudi-
 nem laudasset, volens ea quæ dixerat in
 compendium, & epilogum redigere, in-
 quit: *Totus desiderabilis, vel (vt originale
 Cent. 3. Hebræum habet) Totus desideria, hoc est,
 totus est scopus nostrorum desideriorum
 in amorem suum rapiens. In cuius figu-
 ram Exodi cap. 12. lego, totum agnum
 paschalem edendum esse ita, vt nihil eius
 abiiceretur: Christum sanè, qui Agnus
 Dei à Ioanne compellatus est: *Ecce Agnus
 Dei, ecce qui tollis peccata mundi: agnus
 ille adumbrabat, quia Christus totus ap-
 ptus est ad manducandum: *Accipite, &
 L. Cor. 11. manducate: hoc est corpus meum: nihil
 eius est, quod abiiciatur, caro eius nos
 nutrit, sanguis fouet, ossa confirmant,
 & roborant. Ad id etiam significandum
 arbitror Christum Dominum consulto,
 balsamo se comparasse: *Quasi balsamum
 aromatizans odorem dedit. Inter plantas
 Eccl. 24. quædam habent proficuas radices, aliæ
 ramos, aliæ frondes, aliæ flores, aliæ tan-
 dem fructus, arbor tamen balsami vnde-
 quaque utilis, & medicinalis est, radi-
 ces, rami, frondes, flores, & fructus adeo,
 vt nihil illius tamquam inutile opus sit
 abiicere. Talis sanè est Christus Domi-
 nus, omni ex parte proficuus; manus eius
 sanitatem conferebant: *Imponens manum
 Luc. 19. super eam, sanauit illam: Vox eius mor-
 tuos suscitabat: *Lazare, veni foras: Intui-
 tus illius contritionem infundebat, pœ-
 nitentiā, & lacrymas dabat: *Respexit Do-
 Minus Petrum, & egressus foras fleuit ama-
 re: Respiratio eius Spiritum sanctum cō-
 ferebat: *Insuperflavit, & dixit eis: accipite
 Ioan. 20. Spiritum sanctum: quid plura? simbria ve-
 stimenti sui semel tacta sanguinis flu-
 xum cuiusdam feminæ repressit, vt nar-
 rat D. Matthæus; immo ex salua, quæ
 Matib. 14. excrementū est capitis ad os descendens, Ioan. 9.
 cœcum illuminauit, vt refert D. Ioannes,
 vnde quemadmodum Aurifices magna
 cura seruant minutissimos auri pulueres,
 qui decidunt, quia nihil aliud est, quod
 aurum non sit, non secus in Christo Do-
 mino nihil inuenies quod aurum non
 sit, quod pretiosum non sit, quod æsti-
 mabile non sit, quod infiniti valoris non
 sit, ac tandem quod summè desiderabile
 non sit, rectè ergo à sponsa *totus desidera-
 bilis nuncupatur, iureq; optimo in illum
 tamquam in scopum omnia Deiparæ
 Mariæ desideria tendebant. Illud tamen
 merito quispiam interrogare posset, quo-
 modo si B. Virgo tanto amore Christum
 prosequatur, illudq; sit amantis inge-
 nium, vt velit nunquam à se dimoueri
 dilectum; vnde Dauid: *Mibi autē adhaerere
 Psal. 72. Deo bonum est, & alibi: *Adhæsi anima mea
 Psal. 61. post te: nihilofecius tamē Deipara ardētè
 desiderabat Christum Dominū à visce-
 ribus suis separari, quibus cōiunctissimus
 erat,**************

erat, & foras extra se illum mittere? Sane Obededom diligenter curauit Arcam Domini domi suae detinere, & Dauid videns, quod benedixerat Deus Obededo, & domui eius propter Arcam, voluit eandem in domum suam reducere; ac tandem nunc deuote communicantes nihil carius habent, quam per Eucharistiae sacramentum intra pectoris sui claustra corpus Christi continere. In hoc sane mirifice effulget ardentissima Mariae charitas erga genus humanum, quod cum alioquin valde vile sibi esset Christum Dominum in utero sui tabernaculo requiescere, illumque sibi non solum mente, sed & corpore quasi conglutinatum habere, inlitar animae Ionathae, de qua dicitur: *Anima Ionathae conglutinata est animae Dauid*: ipsa tamen communem utilitatem propriae anteponebat, quia (ut inquit Apostolus) *Charitas non querit, quae sua sunt*: ardentem cupiebat egressum Christi Domini ex thalamo eius virginis, ut sic Ecclesiae Catholicae dilectissimae eius sponsae desideria complerentur in illa verba prouidentis: *Quis mihi det te fratrem meum, sugentem ubera matris meae, ut inueniam te foris, & deosculer, & iam me nemo despiciat?*

Ex his tam Virginis, quam Ecclesiae Catholicae ardentissimis desideriis illud magni momenti emolumentum vellem vos perciperetis, ut sancta concipiatis desideria, praua longe abijciatis. Isaia quidem tamquam vir desideriorum dicebat: *Anima mea desiderabit te in nocte, mane uigilabo ad te*: ubi obseruandum est, quod uerbum hoc desideratur geminam habet significationem, nam Latina phrasi ad significandum aliquid deficere, dici solet desideratur: quando etiam uoluntas aliquid cupit, dicitur id ab ea desiderari: quo non obscure docemur, quoties aliquid boni ad integritatem vitae nobis deficit, illud ardentem desiderandum esse, sic enim fiet, ut quod desideratur, desideretur, & defectum boni semper desiderium illud habendi concomitetur, imo

1. Reg. 18.

1. Cor. 13.

Cant. 1.

Isa 26.

& cura id ipsum quaerendi, & adipiscendi, ut praestabat Isaia, qui postquam dixerat: *Anima mea desiderabit te in nocte*: Isa 26, continuò subiunxit *mane uigilabo ad te*. Verum ut sanctis desideriis animus uerteret uacare assuescat, illud scitote, quod sicut praua desideria, eadem essentiali poena puniuntur à Deo, quasi opere ipso fuissent consummata, ut non obscure colligitur ex uerbis Christi Domini: *Omnis qui uiderit mulierem ad concupiscendum eam, iam mactatus est in corde suo*, ita etiam sancta desideria perinde remunerantur à Deo, ac si opere illa quis compleuisset, ut contigit Abrahamo, cui, quia efficaciter desiderauit iuxta diuinum praecipuum filium suum Isaac Deo immolare, licet alioquin re ipsa illum non immolauit, quia diuinitus impeditus fuit per Angelum, Dominus tamen dixit: *Quia fecisti rem hanc, & non peperisti filio tuo uirginito propter me, benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellae caeli*: Ecce tam acceptum fuit Deo desiderium, & uoluntas filium suum immolandi, quam si opere ipso illum occidisset, & immolasset, & propterea ei dixit: *Quia fecisti rem hanc*. Huc etiam facit, quod ubi nostra uulgata legit: *Si uoluisses sacrificium, dedissem*: alij Psal. 50, uertunt: *mille sacrificia dedissem, quae uas*. Vbi ratio fundamentum habet in literis Hebraeis, quae inlitar notarum, communis abachi milliarij numerum conficiunt: ecce ardentem Dauidis deuotionem, qui cum non posset millia sacrificia simul Deo offerre, desiderio tamen illa offerebat, nec minus Deo illa accepta erant, quam si re ipsa illa obtulisset. Ex quo aperte constat, quam uerbes fructus pariat bona desideriorum semina in corde puro fata, è contra uero quanta ex prauis desideriis nocumenta oriuntur, pluribus in locis nos monuit Paulus, ut proinde ab illis nos abstinemus, praesertim tamen cum dixit: *Qui uolunt diuites fieri, incidunt in laqueum Diaboli*: quem locum uersans D. Augustinus lib. 50. homiliarum in hunc modum illum ponderat: Non

Math. 5.

Gen. 11.

Psal. 50.

1. Tim. 6.

Non

D. Aug. lib. Non dixit, qui diuites sunt, sed qui vo-
lunt diuites fieri, incidunt in laqueum
Diaboli: cupiditates accusauit, non fa-
cultates. Sed & hoc ipsum verba illa
eiusdem D. Pauli ad Galatas scribentis
missi diluflrant, dum ait: Caro concu-
piscit aduersus spiritum, & spiritus ad-
uerfus carnem. Mirabile quidem bel-
lum, in quo non aliis armis, quam
desideriis pugnatur. quis quæso ridi-
culam pugnam non iudicaret, si Tur-
ca non aliter in Regem Catholicum
deleuaret, quam desiderans totius
regni sui iacturam; & similiter si Rex
Catholicus, non aliter Turcam expug-
nare tentaret, quam regni illius om-
nimodam ruinam ei concupiscens,
quis quæso genus hoc pugnae futile ef-
se non diceret? ita planè est; verum
in hoc clarius detegitur mira vis, sin-
gulareque carnis robur aduersus spiri-
tum seu partis inferioris aduersus su-
periores, cum solis desiderii, & concu-
piscentiis, absque alio armorum
strepitu, aliisue tormentis bellicis il-
lum oppugnet, & expugnet. Vt tam-
en adhuc vis, & potestas huius in-
festissimi hostis amplius innotescat, in
memoriam quæso renocate, quod, vt
Regius vates miram Dei potentiam o-
stentaret, dixit: Omnia quæcumque vo-
luit, fecit: vnde in Genesi legitur,
quod dixit Deus: Fiat lux, & facta
est lux: fiat firmamentum, & factum est
firmamentum. Igitur vis hæc Deo in-
nata in construendis bonis, suo mo-
do competit prauæ voluntati in bonis
spiritualibus demoliendis, ac deua-
standis, siquidem vnico dumtaxat suo
velle, seu mortifero desiderio omnia
bona opera facta, etiam si plura fuif-
sent, quam sint stellæ cæli, & guttæ
aquæ maris, penitus absumit, ac de-
mollitur. Igitur vt hanc tam lacry-
mandam iacturam vitemus, nostra co-
erceamus praua desideria, quæ emer-
gant in interitum, & facti Deiparæ
emulatores, nihil aliud quam Chri-

stum desideremus. Si enim omnia na-
 turali impulsu attingere desiderant
 suum terminum, quiescere in suo lo-
 co, coniungi cum suo principio, &
 peruenire ad suum centrum, meritò
 nos, nisi rebus insensibilibus deterio-
 res efficiamur, Christum ardentè cu-
 pere debemus, cum ipse sit terminus,
 ipse principium, ipse requiei locus,
 ipse tandem centrum cordis nostri, ex-
 tra quod proinde necesse est violenti-
 am pati, & malè se habere, vt dixit
 Augustinus: *Traxisti nos Domine ad*
te, & inquietum est cor nostrum, donec
ueniamus ad te. quod idem Cerui
 metaphora expressit David dicens: *Psal. 42.*
Quemadmodum desiderat Ceruus ad fontes
aquarum, ita desiderat anima mea ad te
Deum: sitiuit anima mea ad Deum fontem
viuum: cum enim Ceruus calore æ-
stuat, & à venatorum canibus inse-
quutus cupit refrigerari, non sinit in
riuulis, nec ab eis haurit aquam, sed
pergit ad fontem, vnde illi effluunt,
vt plenius sitim suam extinguat; sic a-
nimus noster sitiens non debet se de-
mittere ad riuolos creaturarum, vt in-
de voluptatem hauriat, sed vltra per-
gere ad inexhaustum, & perennem o-
mnium bonorum fontem, Christum
Dominum, qui omnem prauam si-
tim extinguere, & bonam facillè, &
perfectè explet potest.

Omnia certe, quæ in hac vita de-
 siderari possunt ab humano corde, ad
 tres classes reduci possunt, vel ad bo-
 na temporalia, vel ad spiritualia in
 via possidenda, vel ad cælestia, & æ-
 terna in patria fruenda. Cor quidem
 peccatoris bona temporalia semper
 concupiscit: *Immaturo ficus desidera-*
uit anima mea: tunc vocat illa immatu-
ras ficus, quia instar fructus immatu-
ri valde nocent; isti quidem corpora,
illa verò animam lædunt. Dixi autem
consultò, cor peccatoris semper concu-
piscere bona hæc caduca, quia in-

Aaaaa
 staz

Plinius de
natural.
hif.

Prou. 21.

Isa 54.

Philipp. 1.

Pfal. 9.

star maris semper est in fluxu, & motu, nisi forte quando auis cognomento Halcyon circa vndas eius nidificat, tunc enim per quatuordecim dies (vt docet Plinius in lib. de natur. hif.) mare cessat à fluctibus, & vt aui illi sufficiens tempus pullis fouendi præbeat, serenum & quietum redditur; non secus certè cor peccatoris variis desideriorum fluctibus instar spumosi, & furentis maris continuo agitatur, Salomone dicente: Desideria occidunt pigrum, noluerunt enim quidquam manus eius operari, tota die concupiscit, & desiderat: nisi alioquin cælestis Halcyon Christus Dominus in corde eius nidificet, & pullos bonorum desideriorum in illo foueat: tunc enim mirabilis eius præsentia quietum, & placatum reddit, sicut eiusdem absentia inquietum, & turbulentum reddiderat. Rursus iusti, & sancti viri sitiunt iustitiam, omnis eorum sitis, & desiderium circa diuina charismata à Deo sibi promissa versatur per Isaiam prophetam: Sternam per ordinem lapides tuos, fundabo te in sapphiris, & ponam iaspidem propugnacula tua, & omnes portas tuas in lapides sculptos, & omnes terminos tuos in lapides desiderabiles: hoc est, replebo te diuinis muneribus, per hos lapides designatos, his sancti & iusti locupletati ad cælestem patriam anhelant, & æterna, quæ in illa latent bona, sibi patefieri ardentè desiderant, & cum Paulo frequenter clamant: Cupio dissolui, & esse cum Christo. ille vero pro sua solita munificentia clamorem eorum exaudit, & desiderium eorum explet, iuxta illud

Davidis: Desiderium pauperum exaudivit Dominus, cui sit honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

HOMILIA III.

Partim aduersus Gentiles, partim aduersus Iudaos, & Hæreticos varijs Natura exemplis ad Concionandū aptissimis, multiq; testimonijs tam ex ipsorum Gentilium doctrina; quam ex Sibyllarum vaticinijs; nec non ex miraculosis rerum euentib; depromptis, integerrima Deiparæ Mariæ virginitas constabitur.

VM infestissimi Marianæ virginitatis hostes ad tres classes reducuntur, nimirum ad Gentiles, ad Iudaos, & ad Hæreticos, aduersus omnes illos oportet me perpetuam, ac nunquam violatam Deiparæ Dominæ meæ virginem integritatem multifariam multisq; modis comprobare, aduersariorumque tela in ipsos retorquere, vt sic impleatur, quod Dauid cecinit: Sagitte paruulorum factæ sunt plage eorum. Primo tamen aduersus Gentiles, deinde contra Iudaos, & Hæreticos stylum acuemus. Equidem cum idem sit sapientissimus, tam naturæ, quam gratiæ conditor, voluit in natura ipsa nonnulla relinquere vestigia, quibus & Catholicorum pietas erga virginitatem Mariæ magis iuuaretur, & Paganorum incredulitas, duraque eorum ceruix insingeretur. Tot enim animalium, auium, & piscium exempla suppetunt ad confirmationem virginitatis Mariæ, vt si Ethnicus eam neget, meritò ei dicam illud Iob 12. Interroga inuenta, & docebunt te: Volatilia cæli, & indicabunt tibi: Loquere terræ, & respondebit tibi, & narrabunt tibi pisces maris. Et vt ab his exordiar, Arist. in lib. Probl. docet plura piscium genera, inter quæ alexem & anguillas enumerat, quæ sine comitio.